Mizah

TOK EVİN AÇ KEDİLERİ

İstifci — Şeker, tuz, kibrit, çay, zeytinyağı ve sabunu birer birer kaldıracağıma bakkal dükkânını kaldırırım daha iyi !

GÜLLER - DIKENLER

İDDİALAR, TAAHHÜTLER

Başbakan Yardımcısı Faik Ahmet Barutçu Mecliste, hükûmetin iktidar mevkiine hayatı ucuzlatmak gayesiyle gelmediğini açıkça söylemiş. Barutçunun bu sözünden anlıyoruz ki, hükûmetler, toptan icraat ile mükellef değildirler. Ne söyledilerse onu yapmakla mükelleftirler.. Bırakın ki Hasan Saka hükûmeti için hayatı ucuzlatmak meselesi en esaslı faaliyeti teşkil ediyordu... Fakat ne yapalım? Faik Barutçu öyle diyor işte...

O halde buğday meselesini de ayni zaviyeden muhakeme edebiliriz: Öyle ya... Hükûmet iktidar mevkiine: «Ben size arpa yedirmiyeceğim!» diye geldi mi? Hayır... Öyleyse buyurun arpaya...

Şeker de öyle... Hükûmet iktidar mevkiine geldiği zaman: «Size sonuna kadar şeker yedireceğim!» diye bir söz verdi mi? Hayır... O halde ayda bir kilo şekere niçin şükretmiyorsunuz?

SAN'AT, SAN'AT İÇİNDİR!

Emekli sahne sanatkârları yurdu cemiyeti bir eşya piyangosu tertip etmiş. Her birinin üzerinde Açık hava tiyatrosu ile bir artist resmi var. Fakat bu artistler bizim Şehir Tiyatrosu sanatkârlarıdır. Onların ise daha emekliye ayrılacak zamanları gelmedi...

Bize kalırsa biletlerin üstüne Açık Hava Tiyatrosu yerine gaz sandıklariyle yapılmış bir salaş ve sanatkârın kendisine verebileceği yegâne ziyafet olan bir tabak fasulya piyazı koymalı... Memleketimizde san'atın değerini bundan güzel anlatan bir senbol tasavvur edilir mi?

FLORYA MEVSİMİ GELİYOR

Bir çok senelerden beri tekrar edildiği gibi bu sene de Denizyolları idaresinin yazın Floryaya vapur işleteceği söyleniyor. Bir yandan da Demiryolları idaresi yolcuları, balık istifi halinde nakledebilmek için hazırlattığı sardalya kutusu şeklinde vagonların yakında işletilmesine başlıyacaktır. Her sene olduğu gibi bu sene de bilet gişeleri trenlerin hareketinden sonra açılacağı cihetle biletsizlerden ceza almak üzere kadroya bin memur daha ilâvesi düşünülüyormuş!

HA ŞUNU BİLEYDİN!..

Gazetelerden öğrenildiğine göre Elektrik, Tünel, Tramvay, Otobüs İdaresinin inceliklerinin neden ibaret olduğu artık ait olduğu makamlarca öğrenilmiştir: «Bu müesseselerin Belediyeye devrinden beri şimdiye kadar elde edilen netice ve tecrübeler bu işletmelerin resmi dairelerin tâbi olduğu formaliteler dışında bir idare tarzına bağlanması lâzım geldiğini isbat etmiştir.»

Bu kanaat üzerine müesseselerde şirketler tarafından idare edildiği zaman gibi bir idare tatbik edilecekmiş.

Hepsi iyi fakat Müdür Bayborayi ne yapacağız?

YANGIN TEHLİKESİ

Gazeteler geçende Başbakan Hasan Sakanın annesinin evinde yangın çıktığını ve ateşin - hamdolsun - olduğu yerde söndürüldüğünü yazdılar. Sakanın evini yakmak hangi ateşin haddine düşmüş!

GEÇMİŞ OLSUN...

Değerli dostumuz Vâ-Nû Bakırköy Hastanesini ziyaret etmiş.

Malûm a şimdi (deli doktoru) nun adı (asabiye mütehassısı), (güllâbici) nin adı (asabiye bakıcısı), (tımarhane) nin adı da (akıl hastanesi)...

(Vâ-Nû) ziyaretinden memnun, timarhaneyi methede ede bitiremiyor. O salonların intizamı, o yatakların temizliği... Her taraf gıcır gıcırmış... Yemeği tatmış, lezzetine bayılmış... O kadar ki insanın deli olacağı geliyor.

Hikâye malûmdur: Adamın biri böyle bir akıl hastanesinin parmaklıkla çevrili bahçesinde dolaşan delilerle konuşuyormuş; birine sormuş:

— Burada kaç kişisiniz?

Deli:

— Biz, demiş, iki yüz kişi kadar varız. Siz dışarıda ne kadarsınız?

BUĞDAY NİSBETİ ARTTIRILMIYOR

Gazeteler ekmeklerde buğday nisbetinin arttırılacağı haberini tekzip ediyorlar ve «Şimdilik böyle şey yoktur!» diyorlar. Yani işin açıkçası arpa yemeğe devam edeceğiz. Bir gazetede farelerin, kobayların bu ekmekten yemediklerini, yiyenlerin de oldukları yerde kıvrılıp kaldıklarını okuduk. Bizim bu mukavemetimiz ekmeğin kötülüğüne ufak dozdan başlıyarak alışmamızdan ileri gelse gerek.

Fare zehiri satan müesseseler bakalım bu rekabet karşısında harekete geçecekler mi?

SEÇİM EMNİYETİ

«Efkârı umumiye» seçimlerin tam demokrasiye lâyık bir şekilde cereyan etmesi için sandık başlarına birer hâkim oturtmağı istiyor. Hükûmet, nedense buna pek taraftar değil... Ankaradan gelen bir habere göre seçimlerin mürakabesi idare âmirlerine değil belediyelere bırakılacakmış; Bunun için ileri sürülen sebep belediyelerin birer halk müesseseleri olmaları imiş. Hükûmet bu şekli tercih etmekle adalet mekanizmasının ve idare âmirlerinin dedikodudan kurtarılmalarını temin edecekmiş!.

Alâ... Ya Belediye seçimleri kimin murakabesi altında cereyan edecek? Onu da evvelki belediye mi murakabe edecek.. Ya evvelki?..

Nasrettin Hocanın hikâyesi:

Hoca evinin önündeki bir toprak kümesini doldurmak için bir çukur kazıyormuş. Bunu öğrenen komşusu sormuş:

— Ya çukurdan çıkan toprağı ne yapacaksın?

— Onun için de bir çukur kazacağım.

— Ya onun toprağını?

— Artık o kadar incesini düşünemem!

BİR AV PARTİSİ

Bazı gazeteciler 19 Mayıs bayramından istifade ederek Yalova ormanlarında domuz avına gittiler. Sarpları sardılar, köpekleri saldılar, «Vardı ha! Geldi ha!» Nağralariyle ormanları inlettiler. Neticede avcılar, eli boş, gözü yaş döndüler. Avcılardan ikisi de hafif birer kaza atlattılar..

Cümlesine geçmiş olsun.

SALON

1 Haziranda çıkacak olan 15 inci sayısı sizleri teshir edecektir.

MİZAH

Üçüncü cild ve bu cildin kapakları hazırlanmıştır. İdarehanemizden temin edilebilir. Cildler 750, kapaklar 300 kr.

SAYI : 99 — Cilt: 4 Fiatı 25 Kuruştur 28 Mayıs 1948

Mizah

Sahibi: RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu: 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi, Vilâyet Konağı yanı, No. 10
Telefon: 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK, TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Bir Tarih...

Hükûmet Yedi eylûl kararları hakkında tetkikatta bulunmak üzere Avrupadan bir mütehassıs heyet getirmeye karar vermiş. Bu mütehassıslar kararı adamakıllı inceliyecekler ve sonunda bu tarihi felâketin lehinde yahut aleyhinde hükumlerini vereceklerdir.

Yedi eylûl kararları« Sakalın ak mı kara mı? Onune düşdüğü zaman görürsün.» Fıkrasına uygundur. Önümüze düştü ve gördük. Yedi eylûl öyle bir mevzudur ki bize bugün bir kaç fıkra anlatmak fırsatını verdi.

Farzedelim ki gelen mütehassıslar kılı kırk yararcasına incelemelerden sonra bunun «Bir malî hamle olduğunu ve bu icraatın sadece maliyeye ait kaidelerin mühimlerinden olduğunu» söyledi. Mütehassıslar belki haklı olacaklar, fakat biz o malî ameliyeyi murabba yaptık... İşte hikâyesi:

Miras yedi dalkavuğu ile görüşürken bir kabahat yapmış ve kabahatı örtmek için masanın üstünde duran ve içinde üç kokudan mürekkep olduğu cihetle müselles adlı koku bulunan fil dişi kutuyu alarak: «Şu müselles ne güzel kokudur!» Deyince dalkavuk «Öyledir efendim.» Siz onu murabba' yaptınız!» demiş.

Bundan sonra Allah bizi Yedi eylûl denilen meş'um tarihle karşılaştırmasın... Hikâyede olduğu gibi:

Bön bir adam Allahı bulmak ümidiyle yollara düşmüş... Gezmiş dolaşmış; nihayet bir yel değirmeniyle karşılaşmış... Bakmış ki koca kanatlarını açmış mehip bir halde çatır çatır dönüyor. Adamcağız «Olsa olsa allah budur!» Diyerek sokulmuş yere kapanmış fakat o esnada sıkı bir rüzgâr esmiş değirmenin kanatlarından biri paçasına takılmış... Herif havada bir iki takladan sonra sırt üstü yere yuvarlanmış... Bir müddet baygın yattıktan sonra kalkmış: «Allah olduğuna inandım amma demiş. Bundan sonra uzaktan merhaba!»

MİZAHÇI

HÜKÛMET YEDİ EYLÛL KARARLARINI ECNEBİ MÜTEHASSISLARA TETKİK ETTİRİYOR..

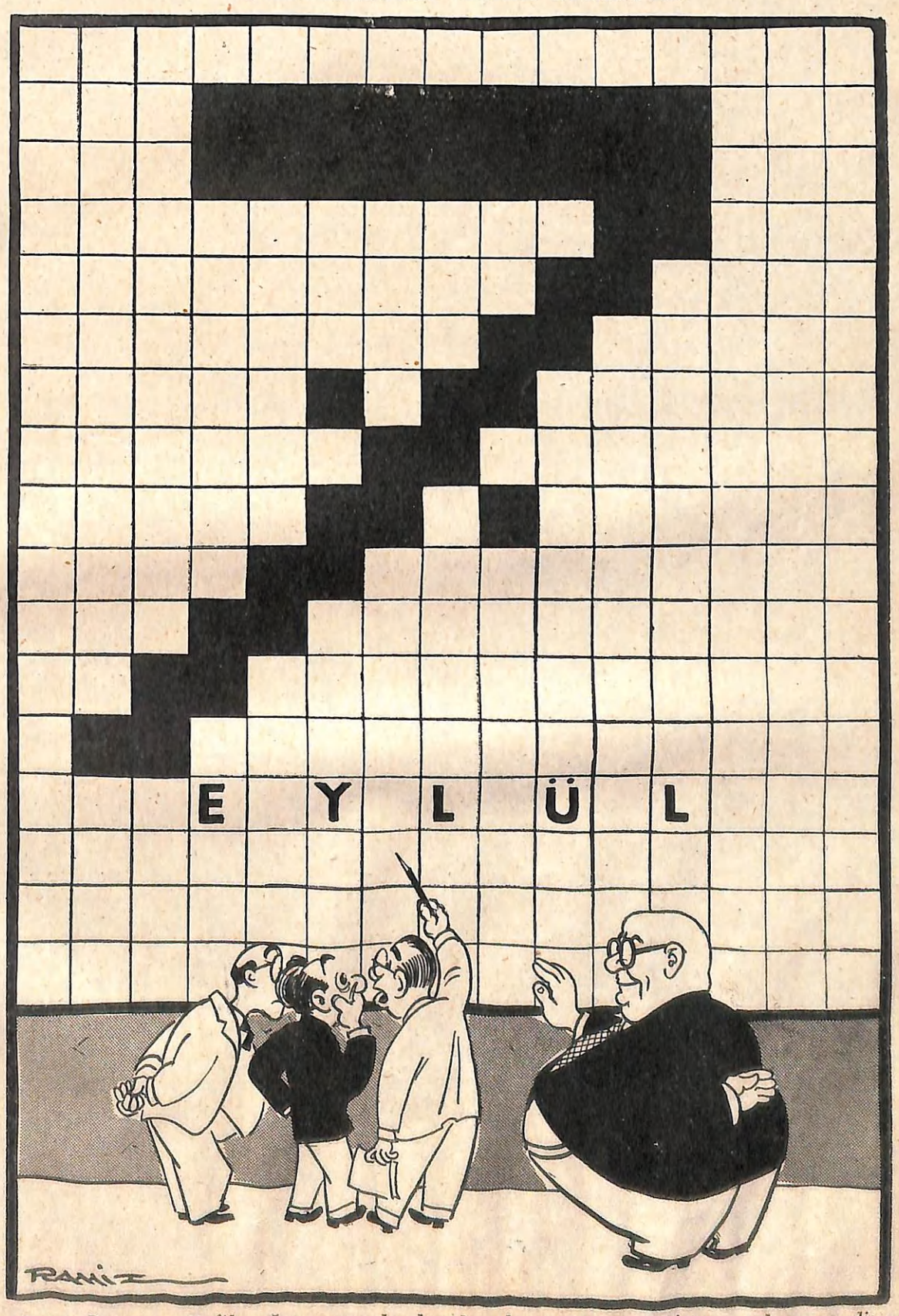

Recep Peker — Nafile uğraşmayın baylar, ben bu muammayı kimse anlamasın diye yaptım!

Mevsime girerken...

Yazan: Refi' Cevad Ulunay

Sıcaklar birdenbire bastı. Bizim gibi topu topu on bir kostümü olanlar elbiselerine yazlık bir şekil vermek üzere yeleklerini hazfettiler... Boyunlarından kravat denilen lüzumsuz kumaş parçasını çıkardılar... Gömleğin yaka düğmesini çözüp sineleri açtılar. Bundan sonra artık sıra denize geliyor. Herkes plâja hücum edecek. Hele cumartesi pazar günleri kumların üzerine yayılan et yığınlarından koltuk altı ve kasık kokusiyle karışık öyle bir ekşi ufunet havası kabarıyor ki deniz bile tuzlu suyuna rağmen paklıyamıyor.

Plâj idareleri denizi temiz tutmak için müessesenin yanında bir de göbektaşlı hamam yaptırmalı ve kumda yanacak, denize girecek olanları mutlaka bu hamamda iyice terletip kese ve sabunladıktan sonra plâja sokmalı.

Eskiden bizde plâj yoktu; Salaş deniz hamamları vardı. Ekseriya biri erkeklere diğeği kadınlara mahsus olarak kazıklar üzerine pedavra tahtalarından iki tane (Hak Kur'an) kafes oturtulur. Kadınlarınkinin etrafı sımsıkı örtülüdür. O zamanki kıyafetler de ömürdü.

Kadınlar, başlarına iri bir bere şeklinde bir muşamba takke geçirirler. Sırtlarına yakası, kolları kırmalı, ve her tarafı kapalı basmadan bir blûz, bacaklarına da yine paçaları fistolu ve kırmalı diz kapakları geçen bir don giyerler ve bu acayip kıyafetle denize girerlerdi.

Erkekler hamamının bazı zendost müşterileri kendilerini belli etmeden kadınlar hamamının pedavra tahtalarından birinin budak deliğine gözlerini uydurarak kadınları seyrederlerdi ve seyrettikleri manzara söylediğim gibi fistolu blûzla dondan ibarettir.

Denize girmenin usulü vardı. Evvelâ denizdekilere sorulacak:

— Nasıl, soğuk mu?

Soğuk olursa ne olacak? Girilmiyecek mi? Alınan cevabın ehemmiyeti yoktur. Fakat bunun sebebi olsa olsa denize karşı manevî bir mukavemetle mücehhez olmaktan ibarettir.

Biraz yosunlanmış merdivenlerden - kaymamak için - tereddütle tutunularak inilir. Ayakta nalın olduğunu yazmağı unuttum galiba... Son kademede ayak suya sokulur, bir çığlık kopar, nalının teki suya gider.

— Aman Allah... Buz!

Denize bir kaç çeşit giriş tarzı vardır.. Ya birden atlamak, yahut da gömülüverip ortadaki ipe tutunmak ve bir kaç defa dalıp çıktıktan sonra «Doktor bu kadar kalmamı söylemişti.» diye çıkmak vardı.

Kadın — Tuzumuz yok, hiç de almadık..
Erkek — Lüzumu yok karıcığım, şimdi her şey tuzlu!

— *Şu gazeteler ne fena şeyler, herkesin yüzünün ayıbı meydana çıkarıyorlar.*
— *Bilâkis, gazete olmasa bir çok ayıplarımız daha me dana çıkar!*

Halbuki denizin asıl zevki yüzmektir.

Eskiden bunun için deniz hamamlarında kira ile su kabakları bulunurdu. İple birbirine bağlı olan kabaklar koltuk altından tekrar bağlanır, denize giren bu sayede batmaz, yüzerdi.

Yalnız iplerin sıkı bağlanmasına dikkat lâzımdır. Çünkü koltuktan kayıp diz kapağına inmesi ihtimali vardır; o zaman kafa aşağıya gelir ve bir daha da yukarıya dönmez...

* *

Hey zamane hey! Evvelâ deniz hamamı diye bir şey kalmadı Ondan sonra fistolu blûzla fistolu don diye de bir şey kalmadı Şimdi bütün plâj elbisesi biri göğse, biri bacak arasına tutunulan iki parça kumaştan ibaret..

Dahası var. Ben denize peştemalla girilen bir devr adamıyım... Bugün plâjlar bu kıyafette bir adam gör se deli diye etrafında ho tepilirdi.

Kalabalık günler müst na, ben plâjların şiddetle raftarıyım. Çünkü herkes h dili ile değil vücut dili ile si var nesi yoksa ortaya yarak:

Bir hakikat kalmasın âlem
Allahım nih

mısraının hükmiyle amel diyorlar .

Orada ne yapma meme, uydurma kalça var. Allah verdiyse kumlara yayıp t hir ediliyor. Gösterecek n nesi olmiyanlar birer sand yaya kurulup giren çıka seyrediyorlar ve ekseriya duğu gibi

Komşunun tavuğu, komşu kaz görünüyor!

Beterin beteri

Deme yok çektiğimiz derd ü kederden beteri
Var emîn ol ki bu âlemde beterden beteri

★

Nice yıl sulhe kavuşsak diye feryâd ettik
Sulh imiş bir de kavuştuk ki seferden beteri

★

Yaka silkerdi pokerden daha dün âileler
Bir de baktık ki frap çıktı pokerden beteri

★

Tuz, şeker var mı deyip gezme hemen çarşı pazar
İlm ü fen nedretidir tuzla şekerden beteri

★

Hayri şerden seçecek gözlüğümüz kayboldu
Bize câzip gelir ancak iki şerden beteri

★

Çıktı yerleşmedi bir türlü cihan mihverine
Korkarım yaklaşıyor tehlikelerden beteri

★

Biliriz âlemi kimdir çığırından çıkaran
ismi lâzım değil ebnâ-yı beşerden beteri

★

Bir fesâd ârız olup zevk-ı umûmîye bugün
Hakk-ı rüçhan buluyor binbir eserden beteri

★

Gayr-ı menkûheler israf ile ma'rûf idi dün
Ölamaz derdik o erbâb-ı hünerden beteri

★

Şimdi menkûhelerin masrafı dehşet veriyor
Lûtru var kastoru var dürr ü güherden beteri

★

Yüklenir ayni ağırlıkla harâmiyle helâl
Bilemem hangisidir çifte semerden beteri

★

Yedi eylûl ile şöhret bularak Âtıf İnan
Bulunurmuş dedirir halka Pekerden beteri

★

Bir merâk ehli çıkıp sorsa Demokrat birine
Der ki can sağlığıdır Şükrü Süerden beteri

★

Muttasıl nakl-i mekân eyliyen insâna bugün
Düşüyor hak bu ki terkettiği yerden beteri

★

Ses verir her köşeden kaht ü galâ ceng ü cidâl
Gelemez kimseye zannım bu haberden beteri

★

Dem vurur hayli beter şeyden Ozan ammâ ki
Böyle her hafta gazel düzme beterden beteri.

DELİ OZAN

ÇIPLAKLIKTA MÜSAVAT

— *Şehir kadınlarından farkımız kalmadı gayrı.. Onlar da bizim gibi yalınayak geziyorlarmış..*

Duymazlıklarımız

Raşit Rıza'dan:

Eski orta oyunu kavuklularından Karagöz Mehmet, hem yakası çözülmedik küfürleriyle, hem de müstehcen cinaslariyle tanınmış kuvvetli sanatkârlardandı ve bu çeşit nükteden hoşlananlardan da büyük rağbet görürdü.

Karagöz Mehmet, İzmire gider, bir kaç oyun verir, halk her gece tiyatroyu doldurur. İşler tıkırında... Derken, aksilik bu ya... O sene ilk defa olarak «Paris Fıkarası» adlı (melodram) ı çıkaran Minakyan da kalkar, kumpanyasiyle İzmire gelir. «Paris Fıkarası» bütün halkı celbeder; Karagöz Mehmet de tabiatiyle sinek avlamağa başlar.

Bakar ki olacak gibi değil... Bir iki gün sonra ilâncıya: «Sen de bizim kapı ilânlarının üzerine Paris fıkarası yaz!» emrini verir. Oyuncuların «Aman Mehmet efendi... Biz Paris fıkarasını nasıl oynarız?» itirazına karşı da «Siz o cihete karışmayın... der; yalnız bana üstü başı perişan, şapkası yağlı, üç beş gâvur bulunuz! Onları meydana bir koyuverin!», «Oyun ne olacak?» diye soranlara da: «Her vakitki gibi Ters Piyav» der.

İlân, halkta alâka uyandırır. Herkes: «Acaba ne olacak?» diye tiyatroyu doldurur. Oyun başlar, halkın Paris fıkarasını bekledikleri bir sırada birden bu sekiz on kişilik hırpanî sürüsü birer birer çıkıp Karagöz Mehmedin karşısına dizilirler. Karagöz Mehmet sorar :

— Siz kimsiniz?

Meydandakiler cevap verirler:

— Efendim. Biz Paris fıkarasıyız. Buraya dilenmeğe geldik.

Karagöz Mehmet:

— Ulan köpoğulları! der; biz kendi dilencilerimizle başa çıkamıyoruz. Bir de üstelik sizleri mi gönderdiler? Bize Paristen gönderecek başka hediye bulamadılar mı?

dedikten sonra bermutat gümrüğü alınmadık bir küfürle hepsini birden dışarıya uğratır!

Ulunay'dan:

Aşağı yukarı birbirinin muasırı olan ve bütün dünyaca tanınmış üç devlet ricali vardır: Reşit Paşa, Âli Paşa, Fuat Paşa.

Fuat Paşa çok güzel konuşur, siyasî meseleler müzakere edilirken taşı gediğine koymasını pek iyi bilen bir vezirdir. «Giridi kaça satarsınız?» sualine karşı verdiği «Aldığımız fiyata» cevabı meşhurdur. Fuat Paşa güzel konuşur fakat konuştuğu kadar yazamazmış.

Âli Paşa, o kadar konuşamaz, fakat diplomatik yazılarda kalemine kimse erişemezmiş. Hattâ yazdığı notalar eski Avrupa ricalinin bile takdirini celbedermiş.

Büyük Reşit Paşaya gelince: Bu zat hem güzel konuşur, hem de güzel yazarmış!

★ ★

Fuat Paşa ile Âli Paşa, Mustafa Reşit Paşayı düşürmek için hükümdara bazı telkinlerde bulunurlar. Padişah da yemez içmez, söylenen sözleri Reşit Paşaya yetiştirir. Bir gün bir mesele hakkında müzakere Cereyan ederken Reşit Paşa Âli ve Fuat Paşalara karşı gayet soğuk muamelede bulunur, Haklı itirazlarını bile reddeder.

Bu vaziyet karşısında Âli Paşa Fuat Paşaya kaşı ile, gözü ile Paşanın bu muamelesinin sebeplerini sorar. Fuat Paşa hemen bir kâğıd parçasının üzerine mevlid sahibi Süleyman Çelebinin Mi'râciyesinden şu iki mısraı yazıp gönderir:

Bi hurûf-u-lâfz-ü-savt, ol padişâh,
Mustafâya söyledi bi iştibâh.

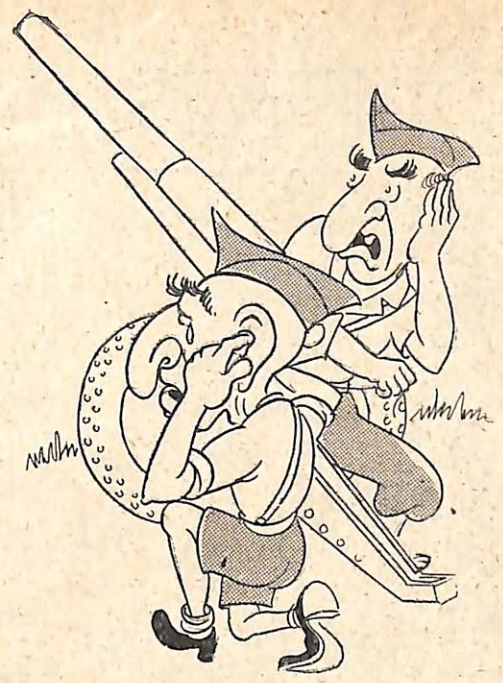

— Attin mi?
— Hayir, daha atmadim..
— Peki, bu koku ne?!

— Bu ne, marebe yerinde aliş veriş olur mu?
— Ne bahasına olursa olsun, kazanmamız şarttır diye siz söylemediniz mi?!

— Kahraman ordumuza yönüllü yirmek istiyorum.
— Aydi be kuzum, bize yürekli lâzim!

Kahrama
Ord
Arap-
harb

Çizen :

— Dikkat et, sakin
ler satilirken on

— Salamon, kaçiyo
sun?
— Ben ne bileyim,

İsrail
u
hudi
de

iz

— Aferüm Salamon, aldığın Arap esiri için ne mükâfat istersin?
— Temiz bir pantalon!

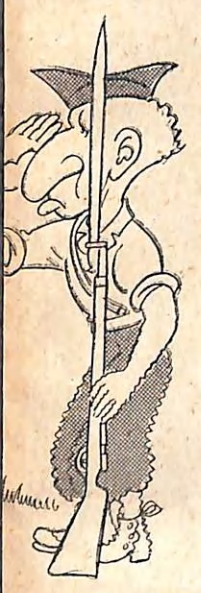

lma, delik elbise-
etmez!

— Niçin havaya atiyorsun da, dağlara taşlara doğru atmiyorsun...
— Vay uğursuz oğlusu vay, bir kaza çiksin da yakalasinlar mi beni?!

un, kovaliyor mu-

gazeteler yazar!

— Salamon, şu karşıdan kara kara yözüken belki Araptır, onlara ateş et...
— Olmaz, buyün cumartesidir, ben ateşe el sürmem!

GÖSTER

Leylâyı sorarlarsa o sîmin-teni göster
Mecnunu ararlarsa eğer gel, beni göster

Derlerse: «Nasıl şey, acap âyîne-i elmas?»
Git, ondaki pür nûr-ü behâ gerdeni göster

Hâhiş ger olan varsa eğer hattını seyre
Bir zahmete katlan da götür, gülşeni göster

Lâkin o perî-peyker-i bî mihr-ü vefânın
Kalbinden ederlerse sual âheni göster

Kim derse: «Yüzen var mı sefalet denizinde?»
«Elbet!» diye me'mur ile öğretmeni göster

Şâyet bu söz etmezse soran kimseyi iknâ
Giydikleri mintan ile pirâheni göster

Kandırmağa gelmezse bu şeyler dahi kâfi
Hiç etme tereddüd, şu bizim meskeni göster

Kalkıp biri: «Kimdir (Peker) in yâveri?» derse
Fikreyleme bir lâhza, gidip (Ökmen) i göster

Müfritleri etmek emelindeysen işaret
İlkönce kolundan tutarak (Sökmen) i göster

Derlerse: «Sebep kim şu maarifteki zâ'fa»
(Âlî Baba) varken diyemem (Özmen) i göster

«Kim vardır acap dûzaha lâyık?» denilirse
Bir (örge) bitiştir de hemen (Evren) i göster

Raslarsan eğer banger arar kimseye bir gün
Yâ (Ağralı) üstadı veyâ (Sirmen) i göster

Bir kimse çıkıp gûl-i-yabanîyi sorarsa
Hem Debreli (Edhem) Beyi, hem (Rûşen) i göster

«(Gezgin) gibi mey âşıkı, ney âşıkı kim var?»
Derler de sorarlarsa bizim (Neyzen) i göster

(Râsıd!) biri şâyet: «Neye benzer (Saka)?» derse
Hiç durma, şu vitrindeki bir mankeni göster.

RÂSID

KISMETİNDE OLANIN

Yazan:
Hamdi VAROĞLU

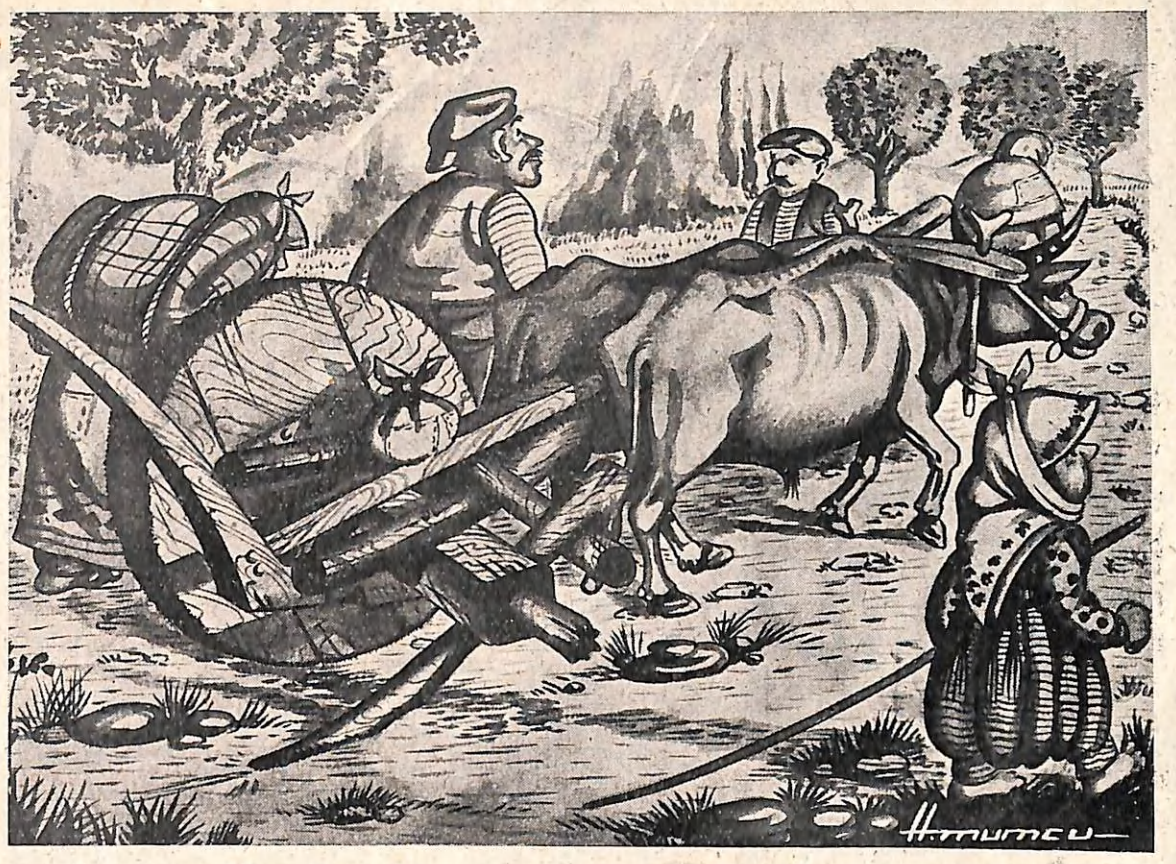

— *Dayı, ziraat makineleri gelecek dedilerdi.. Ne oldu ki.. Hâlâ gelmedi mi*
— *Ağa, ziraat makineleri dediğin kağnı değil ki bu kadar tez gelsin.. Hele şöyle on on beş sene bekle bakalım!..*

Apartıman ve akıl

Akıl Hıfzıssıhha Kongresi toplanmış. Kongrede konuşulan şeyler hep akla, fikre dair tabiî. Hekim diliyle konuşulduğu için bizler pek anlıyamayız. Yalnız, âzadan biri bir fikir ileri sürmüş, bayıldım.

Bu âza, Yüksek Mimar Sedat Çetintaş. Memleketteki deli bolluğuna, apartıman hayatının sebep olduğunu iddia etmşi, bize, dedelerimizin oturdukları evler gibi teker ailelik ev lâzımdır, demiş.

Üzerinde durulmağa değer bir iddia. Düşünün bir kere:

Eski zamanın kervansarayları gibi, gece oldu muydu, içerdeki içeride, dışardaki dışarıda, kapıcısının zevkine ve keyfine bağlı olduğunuz bir binadasınız. Üstünüzdeki katta oturanlar bazan kendilerini Çırpıcı çayırında, bazan dansingde zannederler. Altlarındaki katı çöp tenekesi farzettikleri de sık sık vakidir. Sokak kapısından en üst kata kadar, yemek kokusiyle dedikodu uğultusu birbirine karışır. Mal sahibinde, yalnız malının değil, biraz da sizin sahibinizmiş gibi bir eda vardır. Öyle ya, sayesinde barınıp, sayesinde arındığınız, sayesinde gaza, elektriğe, sıcağa kavuştuğunuz adam.

Sedat Çetintaş haklı! Apartman, mal sahibi adı yerilen bazı akıllıların, kiracı denilen bazı delileri, bu havasıydı, bu civasıydı diye bir sürü para mukabilinde içine tıktıkları bir hususî tımarhanedir.

Erkek — Ekmek getirteyim mi?
Kadın — İstemez, o da arpadan yapıldığı için iki bira bir ekmek yerini tutuyor!

Mütehassıs geliyor

Eylûlün 7 sini bir iktisadî matem günü yapan meşhur kararı, yaraya sürülen tentürdiyot gibi, ağrıya sızıya tatbik edilen kızgın demirle dağlama gibi, hasta uzva ameliyat yapma gibi, önceden acıtan fakat sonradan şifa veren bir tedbir diye övdülerdi. Ama, keselerin dibine ekilen darı, beklenen mahsulü vermedi.

Bir haber var. 7 eylûl kararlarının tesiri müsbet mi oldu, menfi mi diye sorup anlamak için Avrupadan mütehassıs getirilmesine karar verilmiş.

Ayol, bu işi zaten o zaman biz mütehassıslar doğurmadı mıydı?

Zâhir, mütehassıstan mütehassısa fark var.

7 eylûlün tesiri meydanda. Gelen mütehassıs müsbet de dese, menfi de dese, hazret, tarihte zemzem kuyusunu kirletenin ismi gibi kuvvetle yer etti bile. Bize en aşağı, 31 Mart kadar meşhur bir tarih daha kazandırdıktan sonra: «Kendi gitti ismi kaldı yadigâr.»

Şeker hastalığı

Şeker işi, lâkırdısını ettikçe, el sürdükçe, dokundukça koyulaştı, ağdalandı.

Şeker bahaya çıkacakmış rivayetini işittiğimiz gündenberi bir rivayet ummanına daldık ki sormayın.

Salâhiyetli makamlara soruyorsunuz:

— Şehirdeki bakkallara bol bol şeker dağıtılmıştır, şeker sıkıntısı kalmadı, diyorlar,

Bakkallara soruyorsunuz:

— Ne münasebet. Dirhem şeker yok, diyorlar.

Eşe dosta soruyorsunuz:

— Düne kadar kıt kanaat idare ettik. Bu sabah kahvemi akide şekeri ile içtim, diyor.

Şekerciye soruyorsunuz:

— Akide mi? diyor. Ne gezer beyim, geçti o günler. Şeker darlığı değil, düpedüz şeker hastalığı.

Ârâzı da galiba epey evvelden kendini erbabına gösterdi. Malûm ya, şeker hastalarına buğday ekmeği yasaktır. Hazik iktisat doktorlarımız, ilâcımızı önceden düşündüler, bizi arpaya yatırdılar. Allah razı olsun,

Hikâye

Gübre Kuyusu

Yazan
HAVA

İsmi lâzım değil, bir arkadaşım, bana şu gençlik macerasını anlattı.

— İnsan, gençlikte çok cesur oluyor, aklına eseni, sonunu düşünmeden yapıyor. Cesaret iyi şeydir ama, her zaman muvaffakiyetle bitmez ki, Bak, yirmi yaşında iken benim başımdan ne geçti.

Erenköyünde, bir köşk komşumuz vardı. Altmışlık bir paşa kırısı yirmi yaşında. İlk karısı öldüğü zaman ben on yedi yaşında idim. Bir mevsim sonra, Erenköyüne yazlığa gittiğimiz zaman, paşanın köşkünde, ölen yaşlı Zerefşan hanımefendinin yerinde, fidan boylu, lepiska saçlı, ceylân gözlü, mercan kadar kırmızı dudaklı bir peri kızı bulduk. Paşa, o kış evlenmiş, torunu yerindeki bu Leylâ hanımı almıştı.

Ölen hanımefendinin zamanındanberi, iki köşk, ailece sıkı fıkı ahbap olduğumuz için, o yaz da, hiç bir değişiklik olmamış gibi, paşalarla içli dışlı ahbaplık devam etti.

Fakat ben, on sekiz yaşımın bütün ateşiyle, Leylâ hanıma âşık olmuştum.

Yaz bitti, sayfiyeden şehre döndük.

Aşkımı kalbimde gizli olarak İstanbula getiriyordum. Kendi kendime yanıp tutuşmuş, derdimi açamamıştım. Toyluk, cesaretsizlik işte...

Aksarayda, yazı dört gözle beklemeğe başladım. Upuzun bir kıştan sonra, nihayet gelebildi.

Leylâ ile karşılaştığımız o ilk yaz gününü ölünceye kadar unutamıyacağım.

Uzatmıyalım, uzun bir mektuplaşma merhalesinden sonra, Leylâdan, bir gece, kendi bahçelerindeki büyük kameriyede buluşmak üzere randevu koparmağa muvaffak oldum.

Karanlık bir gece idi. Bizim köşkte de ,paşalarda da herkesin yatıp uyumasını, bana asırlar kadar uzun gelen bir müddet bekledikten sonra, gece yarısına yakın, bizim bahçeden paşaların bahçesine geçtim. Ayak sesi duyulmasın diye, ayni hırsız adımlariyle kameriyeye yaklaştım. Halecandan tıkanıyordum. Göğsümü elimle bastırarak, kameriyeye daldım. Bir adım attım ve dondum kaldım.

Kameriyenin kapısından başımı uzatır uzatmaz karşımda gördüğüm beyaz siluet, Leylâ değil, kocasıydı. Bunu kameriyenin karanlığında bile, beyaz entarinin yaka kısmını kapladığı açıkça belli olan süpürge sakaldan anlamıştım.

Sana söylemeğe unuttum galiba. Bende, o gençlik çağımda bir hastalık vardı. Şiddetli değildi ama, sayıklamalarla başlamış, sonra hafif bir uyurgezer hastalığı haline gelmişti.

İşte birdenbire bunu hatırladım. Şimdi, gözlerim kapalı, ellerim ileri doğru uzanmış, kurulu bebek gibi ölçülü, ağır, makine adımlariyle, yavaş yavaş kameriyeden uzaklaşıyordum. Bir yandan da, bu garip tesadüfün sebeplerini ve yarınki âkıbeti düşünüyordum. Bal gibi bir cürmü meşhuttu bu. Gece yarısı, horul horul uyuyacağı saatte, karısının verdiği randevuya kendisinin gelmesi, Paşanın bizim aşk macerasını haber aldığını açıkça gösteriyordu.

Ellerim ileri doğru uzanmış, kurgulu adımlarla bir hayli uzaklaştım. Uyurgezer hastalarını, uykuları arasında uyandırmak çok tehlikeli olduğu için peşimden, o dakikada kimsenin gelmiyeceğine emindim. Kapağı eve bir atsam, üst tarafına Allah kerimdi.

Tam iki köşkü birleştiren ara bahçe kapısına yaklaştığım sırada, zeminin ayaklarımın altından, birdenbire kaçtığını hissettim; baş döndürücü bir hızla, derin bir yere doğru uçtum. Yumuşak, sıcak, leş kokulu bir yığına gırtlağıma kadar daldım.

Düşerken, uyurgezerliği filân unutmuş, müthiş bir feryat koparmıştım. İçine daldığım yumuşak yığının gübre olduğunu anlamakta gecikmedim. İlk feryattan sonra bir daha gık dememiştim ama, iş işten geçmişti, Kurtulmak için kollarımla ve bacaklarımla çabaladıkça içine daha fazla gömüldüğüm bu ...urdar çukurun başı, bir kaç dakika sonra, adamlarla doldu. Paşaların köşkünde de, bizim köşkte de uykudan uyanmıyan kalmamıştı. Dört beş kol birden uzandı. Beni, tepeden tırnağa pisliğe bulanmış bir halde, çukurdan çıkardılar.

Paşanın bahçıvanı içine yeni gübre doldurmak üzere, gübre çukurunun tahta kapaklarını akşamdan açık bırakmış, karanlıkta görmemiş içine yuvarlanmıştım.

Asıl fecii şu oldu: Gübre çukurunun kenarındağ ben şafii köpeği gibi silkinerek temizlenmeğe çalışırken, utancımdan yere bakan gözlerimi bir aralık kaldırınca, Leylâ hanımla göz göze geldim. Dudaklarında, zaptetmeğe uğraştığı müstehzi bir tebessüm vardı.

Paşanın, sırf aksi bir tesadüfle, uykusu kaçtığı için, gecenin o saatinde bahçeye çıktığı anlaşıldı. O çıkınca, Leylâ, tabiatiyle gelememişti. Uyurgezerliğime herkes inandı, mesele kapandı.

Fakat ben bir daha Leylânın yüzüne bakamadım.

Daha doğmadan gübre çukurunda boğulup ölen ilk aşkıma hâlâ acırım.

Erkek — Daha şimdiden plâjlara hücum eden kadınlar denizin tadını mı çıkarmağa gidiyorlar dersin?

Kadın — Hayır, uzun eteklerin acısını çıkarmağa gidiyorlar!

FIKRALAR

KASAB'A YAĞ KAYGISI...

Leylâ, koşa koşa geldi, nefes nefese anlatmıya başladı:

— Hani geçen akşam çayda dansettiğin delikanlı var ya? O sana müthiş vurulmuş... Senin için ölüyor... Sonra son derece de zengin...

Neclâ hemen onun sözünü kesti:

— Aman! Koş, söyle: Ben kendisiyle evleneyim de ondan sonra ölsün!

HÂKİMİYET

Eşleriyle olan münasebetlerine dair konuşuyorlardı.

Kömür tevzi müessesesi Müdürü Rasim Akyaşar:

— Benimki her sözümü dinler, bana sormadan bir iş görmez, diyordu.

Arkadaşı:

— Bizim hatun da bana tâbidir, dedi. Meselâ, ben bulaşık yıkamıyacak olsam o da yemek pişiremez.

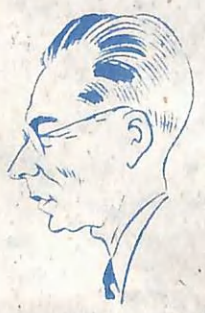

TEHLİKE

Kadınlar önden bindiler, erkekler arkadan. Otobüs sallandı, sarsıldı, nihayet yola koyuldu. Dr. Nuri Ergene o zaman, kalabalık arasında arkadaşını tanıdı:

— Vay merhaba! dedi. Sizin hanım da burada galiba. Demin önden giriyordu. Şuradan bir yol bulup yanına gitsene..

Arkadaşı hayretle onun yüzüne baktı:

— Biletini aldığını gördün mü?

DERVİŞİN FİKRİ...

Neyzen Tevfiğe yine ayni sokaklarda ve ayni halde rastlamıştı:

— Ne o, Neyzen? diye sordu. Yine çekmişsin galiba?

Neyzen mahzun bir tavırla cevap verdi:

— Evet azizim. Fakat bu esferkini doktor tavsiye etti.

— Doktor mu tavsiye etti?

— Ya! Soğuk almıştım. «Şişe çek,» dedi. Ben de şişeyi birden çektim..

AŞKOLSUN!

Vali ve Belediye Başkanımız Dr. Lûtfi Kırdar Konservatuvarın verdiği son Türk musikisi konserinin ikinci kısmı başlamadan tiyatronun antresinde Belediye Memurin Müdürü Tarıkla konuşuyordu. Kırdar:

— Şarkı okuyan adama hayran oldum, azizim! dedi.

Tarık Boyhan hayretle:

— Nasıl olur efendim? dedi. Halbuki bence sesi gayet kötü idi.

Lûtfi Kırdar cevap verdi:

— İşte ben de onun için hayran oldum ya, bu adamın cesaretine!

HASTALIK

Akşam, matbaa dönüşü, Beyoğluna çıkıyorlardı. Sirkeciden taksiye binmeye karar verdiler. Halil Lûtfi itiraz etti:

— Ben taksiye binmem!

— Niçin?

— Hasta oluyorum, birader! Arkaya otursam sallantıdan, şoförün yanında otursam taksimetrenin fırlamasından...

TELÂKKİ

Hollywood'un meşhur artistlerinden biri Avrupaya gelmek üzere pasaport alıyordu. Memur sordu :

— Evli misiniz?

Yıldız cevap verdi:

— Arada, sırada..

İKRAM

Hanımefendi, sigara içmez ve yanında bulunanların da içmelerine tahammül edemezdi.

Bir gün ansızın mutfağa girdiği zaman hizmetçinin yanında durduğu küp üzerindeki tablada, yarısından fazlası içilmiş, fakat hâlâ yanmakta olan bir sigara gördü:

— Sizin mi? diye sordu.

Hizmetçi gülümsiyerek cevap verdi:

— Hayır, efendim, alabilirsiniz!

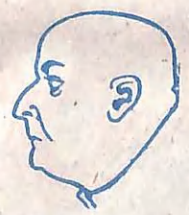

GİZLİ NAĞMELER

Ankaranın meşhur simalarından Baba Karpiç bir garsonu paylıyordu:

— Ayıp değil mi, bu kötü şarkıları nereden öğrendin?

Garson, hayretle, Karpiçin yüzüne baktı:

— Peki ama, baba, ben bu şarkıları söylemiyorum ki!

Baba Karpiç kaşlarını çattı:

— Söylemiyorsun ama, ıslıkla çalıyorsun! Kimse bilmiyor mu sanıyorsun!

KOLOMB'UN YUMURTALARI

Sayfiye derdini konuşurlarken arkadaşı :

— Kırlık yere gitsen komşunun tavuğu başına belâ olur, bahçendeki çiçekleri yer... diyordu.

Galatasaray ilk kısmı müdürü Safvet güldü:

— Ha ha! Onun kolayı var azizim.

— Nasıl?

— Bak anlatayım: Geçen sene ayni şey benim de başıma geldi. Ne yaptım, biliyor musun? Bir gün bahçenin muhtelif yerlerine on, on iki yumurta koydum. Sonra, komşunun kendisi bahçede iken onun gözü önünde bu yumurtaları topladım. Ondan sonra, komşu, tavuklarını bizim bahçeye bırakmaz oldu!

BETERİN BETERİ

Senihi Yürüten, arkadaşına sordu:

— Haberin var mı? Bizim karşımızdaki komşunun karısına «kocan öldü!» demişler. Sonradan anlaşılmış: Adamcağız ölmemiş, sadece iflâs etmiş.

Arkadaşı:

— Biliyorum, dedi. O haberi kadına ben yolladım.

— Neden ?

— E, bilirsin, birader: Bir insana felâketi birden bire haber vermek doğru değildir... Yavaş yavaş alıştırmak lâzım..

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası - İstanbul

TOMBUL TEYZE

— *Aman karıcığım, fazla sallanıyoruz, düşeceğiz..*
— *Aldırma, biz hükûmet değiliz ki böyle bir tehlikeden korkalım!*

T.T POSTASI

Ezine: Rahmi Erdoğ,

S — Sayın Teyzeciğim, bizim bir lokantamız var. Her gün istediğim yemekleri yiyorum ve yediğim halde de zayıflıyorum. Sizin gibi şişmanlamak istiyorum, ne yapayım? Selâmlar.

C — Lokantanızdaki yemekleri yiyenlerin zayıfladıklarını duyup kasabanıza şehirlerin rejim yapan çıtkırıldımları dolarsa ve bundan bir hâdise çıkarsa mes'ulü ben değilim.. Sizin şişmanlık arzunuza gelince, yalnız yemek para etmez biraz da hava almağa gayret edin. Malûm ya bilhassa şimdi bir çokları (hava) ile karınlarını doyuruyorlar. Bir çokları da (hava) ile semizlenip göbeklerini şişiriyorlar!